

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Metafora ve francouzské sportovní terminologii

Diplomantka: Martina Provázková

Pracoviště: Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích

Vedoucí práce: doc. PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.

Rozsah: 66 stran vč. bibliografie a vlastních příloh

Diplomantka si ve své práci stanovila za cíl vyexcerpovat metafory z publicistických článků věnovaných sportu, analyzovat je a zjistit, zda se v daném typu textů objevuje častěji metafora umělecká, nebo metafora lexikalizovaná (s. 8).

Úvodní teoretická část práce má vhodně zvolenou strukturu, autorka postupně vymezuje základní termíny (*metafora, metonymie, přirovnání, figura* apod.) a rozebírá typologii metafor podle lexikologických prací O. Ducháčka a didaktického slovníku M. Pougeoise. Charakterizuje také publicistický styl v rámci funkčních stylů s odkazem na klasickou práci M. Čechové (která však chybí v bibliografii!). Ve svých analýzách pak excerpovala metafory ze sportovního deníku *L'Equipe*, konkrétně z textů věnovaných tenisu, a rozčlenila je na metafory *boje, vítězství, prohry, účasti, uvědomění a počasí*.

Z globálního pohledu má práce všechny potřebné náležitosti i součásti, avšak v detailním pohledu vykazuje řadu problematických rysů. Jako první je nutno zmínit styl – autorka se pohybuje někdy na hraně odborného stylu, používá obraty hovorové, umělecké apod., řada formulací je nesrozumitelných. Několik příkladů: *Musíme brát v potaz ještě to, že tento styl patří mezi nejaktivnější styly, co se týče psané produkce.* (s. 8); *A pokud se nebudeme bavit jen o umělecké metafoře* (s. 12); *Při našem hledání se nám zalíbilo dvojí rozdělení metafor.* (s. 17); *Metafora je tropus, který má za úkol sebrat slovu jeho prvotní význam.* (s. 17).

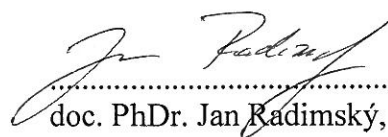
Druhým problematickým bodem je nejednotné chápání termínu *metafora*. Tento termín je užíván v literární vědě, v rétorice i v jazykovědě (zde dokonce v různých směrech) poněkud odlišným způsobem, což autorka nereflektovala. Proto může na s. 17 – odvážně – tvrdit, že *Metafora z lingvistického pohledu představuje jeden z hlavních procesů produkce řeči, zatímco hned na straně následující říká pravý opak: Proto lingvistika považuje metaforu za odchylku od běžného užívání jazyka, potažmo řeči a tento jev pokládá za básnické vyjádření.* Podobně chaoticky působí vymezení dalších odborných termínů (kterým říká prostě slova) – celá teoretická část tak stěží plní funkci, kterou plnit má.

Třetím problematickým bodem je absence souvislosti mezi traktovanou teorií a analýzami ve druhé části práce. Ve svých analýzách rozčlenila autorka nalezený materiál – pravděpodobně s odkazem na koncepci kognitivní lingvistiky – na metafory *boje, vítězství, prohry, účasti, uvědomění a počasí*. O těchto kategoriích však v teoretické části práce nemluví a ani v analýzách je nijak teoreticky nevymezila. Již z názvů je patrné, že metafory *vítězství* a *prohry* by měly být hyponymy kategorie první, tedy metafory *boje*. Metafora *pocasí* obsahuje jediný příklad (s. 60), jehož interpretaci nerozumím, neboť jde proti smyslu textu. Konceptu metafory *uvědomění* jsem neporozuměl, v textu není explicitně vysvětlen. V čem je výraz *merde (sračka)* použitý k označení špatného hráče metaforou *uvědomění* (s. 52)? Ani interpretace příkladů u metafory *boje* není vždy adekvátní: např. výraz *elle court après son niveau passé* je spíše metaforou závodu (s. 35), u výrazu *marquer l'histoire – zapsat se do historie* (s. 33) také souvislost s metaforou *boje* nevidím.

Po formální stránce práce odpovídá požadavkům.

Závěr:

Z uvedeného je patrné, že lze-li vůbec tuto práci připustit k obhajobě, pak jedině za předpokladu, že diplomantka dokáže alespoň své základní metodologické volby vysvětlit racionálními argumenty. S touto výhradou tedy předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě s návrhem hodnocení **dobře**.

.....
doc. PhDr. Jan Radimský, Ph.D.
(oponent BP)

V Českých Budějovicích, dne 21. května 2014